

ONK H-Boot Weer zorgt ervoor dat één wedstrijd in Roermond moet worden geschrapt

Zeilers bereiden zich voor op het ONK H-Boot in Roermond, maar tevergeefs: geen wind, en dus geen wedstrijd.

foto **Ermino Armino**

En toen ging de wind liggen

Het was de bedoeling dat het ONK H-Boot in Roermond over drie dagen werd gehouden bij Roei- en Zeilvereniging Maas en Roer. Het werden er twee. Zaterdag liet de wind het afweten.

door **Mayke Wijnen**

Levenloos hing de wit-rode vlag aan de mast. Schrijnender kon het beeld niet op deze vroege zaterdagochtend bij Roei- en Zeilvereniging Maas en Roer. Het had deze dag drie wedstrijden op het programma staan voor het Open Nederlandse Klassekampioenschap (ONK) H-Boot en vooralsnog leek het er niet op dat er ook maar een gevaren werd. De wind liet het genadeloos afweten en het wit-rood van de vlag duidde op het onvermijdelijke: uitstel. „Natuúrlijk houdt het me bezig”, reageerde Fons van Gent, voorzitter van de zeshonderd leden tellende vereniging. „Maar zonder wind kun je niet zeilen. Wat heeft het voor zin om me druk te maken om iets waar ik geen invloed op heb? Het is zoals het is”, zei hij breeduit lachend. En zo was het. Geen wind. Niemand die er écht om maalde. De onbetrouwbaarheid van het weer hoort bij de sport en bovendien waren op vrijdag al drie wedstrijden

gezeild in Roermond. „Voor een ONK heb je er minimaal vier nodig”, aldus Van Gent. Het verklaarde meteen zijn lach van die ochtend. „Ook als er vandaag geen verandering komt hebben we nog een dag voor een wedstrijd. Dat móet lukken.” En dus was er alle tijd om de hulpbisschop van Roermond, die zomaar een kijkje kwam nemen, uitgebreid in te wijden op de thuisbasis in Roermond. Maar ook zijn aanwezigheid deed Onze Lieve Heer niet aanzetten tot het sturen van een zuchtje wind richting de

“Wat heeft het voor zin om me druk te maken om iets waar ik geen invloed op heb.”

Fons van Gent

Hatenboer. Wolken verdreven ondertussen het prille zonnetje en zo werd het een dag van wachten en weersites checken tegen beter weten in: het was windstil en dat bleef het.

Ondertussen kwam de historie van het ONK H-Boot voorbij. En telkens werden de verhalen maar half afgemaakt om die ene naam te laten vallen: Hans Peulen. Gevolgd door die ene zin: „Je zou het eigenlijk hem moeten vragen, zonder de Peulens was dit hier ondenkbaar”. Hans Peulen zelf veegde zijn schoenen schoon aan het dek van zijn 11,5 meter lange boot. Toen ging de oud-wereldkampioen er eens rustig voor zitten. „Het begon ooit met de kuiperij van mijn voorvaders, in 1840. Het kuipwerk stopte bij de vijfde generatie. Bij mij dus.” Inmiddels was het bouwen van boten namelijk ook in beeld gekomen. „Veertig jaar lang deed mijn vader zowel de kuiperij als de botenbouwerij. Hij hield van zijn ambacht, had liefde voor het vak. Een grote serie bouwen of fabrieksproducties kwamen er aanvankelijk nooit van.” Tot hij in 1970 meedeed aan een prijsvraag die was uitgeschreven door de Nederlandse Watersport Vereniging. „Men riep ontwerpers en bouwers op een boot te maken. Mijn vader bouwde de D-Splinter en hij reed in september naar het Braasemermeer waar de boten be-

oordeeld werden. Hij was die bewuste dag echter te laat. Het was bereslecht weer en hij kwam als laatste aan. Hij liep de haven in en zag de boten klaarliggen, naast elkaar. Toen zag hij het: dat wordt hem – en hij wees een andere boot aan. Heel de rataplan had hij uitgewerkt van zijn eigen D-Splinter, maar wat hij daar zag liggen kon daar niet aan tippen. Hij wist: die was verdomd goed. Wat hij zich ook realiseerde was dat over twee dagen een winnaar werd uitgeroepen. Dan wist iedereen van de vondst van deze boot en dus stapte hij naar die man toe. Hij bleek een Scandinaviër, Hans Groop en mijn vader zei: ‘Ik wil die boot kopen. Ik wil met jullie verder’. En dat deed hij. Hij maakte er een klasse van.”

De H-boot werd een begrip toen acht jaar later pa Peulen de grote botenbouwer Hans Frauscher op de H-Boot wees. Frauscher wees Peulen op zijn beurt op de Yngling. „Daar, op die tentoonstelling aan de Friedrichshaven aan de Bodensee, wisselden zij kennis uit.” Frauscher werd in 1982 wereldkampioen in de H-boot. Zoon Hans Peulen deed dat in 2007. Juist in die boot, met die geschiedenis... „Dat is fantastisch. Net als deze drie dagen hier.” Daar deed het ontbreken van de wind op deze zaterdag niets aan af. Zeker niet toen op zondagmorgen de masten wél gehezen konden worden en de zeilers na twee wedstrijden met de wind in de rug huiswaarts keerden.